

Stina Persson

född i Menlösa 1920, började skolan 1927

När jag tänker tillbaka på den tiden, med alla de förändringar som skett, blir man förundrad. Vi fick gå till skolan med smörgåsen i väskan, hos många var de nog ganska magra.

Men nu inte om detta, utan om all den verksamhet som fanns bland ortens folk på de 3-4 km, som vår skolväg bestod av.

För att börja i Menlösa fanns *Johan Nilsson*, som slaktade våra julgrisar och lade halmtak och "*sticketak*" både på nya och lagade de gamla. När trösktiden kom var det han som körde Menlösa-Hasslövs tröskverk, först med lokomobil sedan med traktor.

Därefter fanns vagnmakare *Gustav Svensson* som lagade vagnshjul och mycket annat, sonen drev därefter verkstaden till slutet av 1970-talet (*Erik Svensson*). Erik hade även hand om träslöjden i Björbäck en tid.

Sedan fanns Menlösa Gård som försörjde många familjer. (Nu klarar två man hela gården).

Även en smedja fanns i Menlösa, belägen mitt emot Menlösa Gård, strax ute vid vägen. *Kilström efterträdd av Ohlsson*.

Alfred Petterssons snickerifabrik kom därefter, finns kvar ännu, drivs av barnbarn till A. P. Alfred hade även hand träslöjden om lördagarna, då fick han röja ut det största så att det blev plats för pojkarna.

Våxtorps Mejeri: Jag kan se alla hästskjutsarna stå i rad och vänta på sin tur att tömma sina mjölkkanor och sedan få skummjölken tillbaka och dela ut

beställningen på smör och grädde, osten kom senare. Efter en tid kunde vi även få Hallandsposten med samma bud. På eftermiddagarna kunde bönderna koka potatis till svinen, jag kan ännu känna doften av potatisen när vi gick efter vagnarna på hemväg från skolan.

Toffelmakare Joel Nilsson som bottnade om våra gamla tofflor så länge det gick, sedan hade han nya att sälja. När det inte lönades längre, startade han cementgjuteri i liten skala, som nu växt till sig, ganska stort, ägs av hans barnbarn, *Leif*.

En kvinna som hette *Bina Welter* stickade strumpor som binäring till sitt lilla lantbruk.

En bit längre upp bodde *Natanel Gustavsson (von Wovern)*, även han brukade en liten gård, han lagade också halmtak och snickrade lite. Sedan kunde han även rensa kvarnar (hackade kvarnstenstenar), man malde råg till grovt bröd hemma på gården, även till djuren malde man naturligtvis.

Nästa anhalt var Kärr småskola, inte bara småskola utan även 3-4 klass tills Björbäcks skola blev tillbyggd omkring 1930. Då fick vi gå i skola kl. 8-12 varannan vecka och 13-17 nästa vecka.

Kitte-Petter (han var kommen från Kittebygget på Hallandsås) bodde i nästa hus, han sålde trädgårdsfrö samt plantor — kål och lite blomplantor. Han efterträdde sin sväger som kallades *trädgårdsmästare Andersson*. När Petter var yngre hade han nog annat arbete,

bland annat gick han till Laholm och arbetade vid Laholms Tegelbruk.

I nästa hus bodde vår lärarinna *Anna Andersson* vars man var skomakare, en verkligt fin skomakare, våra skor blev som nya. Sedan fanns även en sömmerska *Alma*.

Cykelverkstad fanns också, *Oscar Svensson*, lagade och sålde cyklar, min första fick jag 1934, kostade 145 kr, som inköptes hos Oscar. (Verkstad finns ännu, som drivs av sonen Sixten).

Mitt mot Oscar Svensson bodde en urmakare *Ernst Nilsson*.

Lite från vägen bodde Bagar-Fia som bakade bröd som hon sålde och även tårter på beställning, oftast till begravningar, jag kan se detta svarta kors på mitten.

Lindboms affär (kom nog före Oscars verkstad) som även hade plats för telestation innan det blev byggt ett nytt hus till detta, Lindboms fru var barnmorska.

Därefter fanns *målarmästare Johan Bengtsson* och en bit längre upp ännu en målare *Gottfrid Carlsson*.

Sedan folkskolan i Björbäck. Där slutar min skolväg, som jag och mina syskon fick trava varje dag, var det riktigt fult väder, hände det att någon av de äldre syskonen tog hästen och körde för oss.

När jag någon gång går fotledes från Kärr till Hasslöv, tänker jag på alla de gånger jag gått här varje dag till skolan. Jag kan se alla de människor som bott i husen och på gårdarna.

Nu finns det inte mycket av allt detta kvar. *Hugo Wallins affär* har även funnits här, och även en mjölkbod, men nu nerlagda. Men *Plantskolan* finns, och ger arbete för många.

P.S.

En kvinna *Hilma Johansson* bodde i Menlösa "*Svensro*" vävde de finaste drälldukar i lin, de finns säkert kvar hos många i orten. Jag kan se hennes lilla vävkammare. Hennes far bodde hos henne tills han dog. Sven hette han.

D.S.

STINA PERSSON

född i Menlösa 1920-08-16

dog i Våxtorp 2012-01-05